

Posudek

rigorózní práce **Mgr. Marcely Kunešové** na téma

„Řízení o způsobilosti k právním úkonům – srovnání právní úpravy ČR a SRN“

Autorka předložila práci obsahující 88 stran výkladového textu včetně úvodu a závěru. Autorka, jak sama uvádí v úvodu své práce, si vybrala ke zpracování téma, které ač v praxi je frekventováno, teorií je poměrně opomíjeno, jde totiž o téma, které v literatuře vlastně ani komplexně zpracováno není. Autorka využila svého studijního pobytu v rámci programu Sokrates Erasmus a vycestovala do SRN. Při svém zahraničním studiu se zaměřila na právo soukromé. Protože již v začátcích svého tohoto pobytu zjistila, jak velké jsou rozdíly mezi hmotným a procesním právem v oblasti občansko právní mezi ČR a SRN. Zaujala ji myšlenka věnovat se ve své rigorózní práci srovnáním právní úpravy a to právní úpravy procesní v oblasti způsobilosti k právním úkonům v právním řádu uvedených států. Již tento výběr tématu je nutno pozitivně hodnotit, protože nejde o téma běžné a již dříve zpracované různými autory. Zejména pak studium originální německé literatury nemuselo být pro autorku této rigorózní práce vždy snadným úkolem. K tomu, aby autorka dosáhla určitých výsledků a vyústění své práce bylo nutné zvolit správnou systematiku. To se autorce zdařilo. Autorka rozdělila svůj výklad do čtyř kapitol.

Nejdříve se zabývá v kapitole první systematickým zařazením institutu způsobilosti k právním úkonům v ČR a SRN. Na konci této kapitoly na str. 12 uvádí srovnání v českém hmotném právu, přičemž k české úpravě se vyslovuje celkem kriticky. Pokud jde o právo procesní, uvádí autorka zde argumenty, proč by spatřovala ve speciální úpravě nesporného řízení (po vzoru úpravy německé) větší a důkladnější možnosti právní úpravy.

Třetí kapitola pojednávající o hmotně právních předpokladech způsobilosti k právním úkonům je poměrně rozsáhlá. Autorka zde velmi pečlivě porovnává zkoumané instituty z hlediska hmotně právního. Opět její porovnání vychází spíše ve prospěch úpravy německé, která je důslednější jak autorka ukazuje zejména na institutu opatrovnictví a dalších významných právních otázek. I zde autorka podrobuje českou právní úpravu určité kritice.

Poslední velmi rozsáhlou kapitolou a to proto, že jde především o rigorózní práci z oblasti procesního práva je kapitola čtvrtá věnovaná řízení. Také v této kapitole porovnála autorka všechny podstatné rozdíly, které zkoumaná problematika v oblasti procesního práva v ČR a SRN přináší.

Závěr práce je napsán velmi podrobně. Autorka stále se i zde věnuje všem podstatným otázkám významným pro porovnání zkoumaných právních předpisů. V závěru práce vybírá autorka ty otázky, které považuje v německé úpravě za dokonaleji upravené. V tomto smyslu dochází autorka k některým závěrům *de lege ferenda* a tyto návrhy se znalostí věci zdůvodňuje. I tady je zřejmý velmi pozitivní vliv autorčina zahraničního studia na tvorbu samostatné práce, která nevykazuje žádné podstatné nedostatky. Upozorňuji ještě na bohatou literaturu, jejíž seznam autorka připojila ke své práci. V seznamu použité literatury uvádí jednak práce monografické – především pokud jde o literaturu ČR. Poměrně rozsáhlý je seznam literatury německé sestávající se opět z monografických prací. Znalosti získané z uvedených literárních pramenů umožnil autorce podat tento ucelený obraz o zkoumaném tématu. Nutno zdůraznit, že na jednotlivých stránkách autorka uvádí v poznámkách a citacích použité literární prameny (celkem 149 odkazů). Na konci práce k ní autorka připojila i několik textů německých právních předpisů, z nichž vycházela.

Předloženou rigorózní práci, která splňuje všechny předepsané požadavky, doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze dne 12.9. 2011

Doc. JUDr. Senta Radvanová, CSc.
oponent rigorózní práce